

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

Zaradi jutrnjega praznika izide prihodnji list v soboto dne 30. junija 1888.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

"SLOVENSKI NAROD"

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
" pol leta	6 " 50 "
" četrt leta	3 " 30 "
" jeden mesec	1 " 10 "
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
" pol leta	8 " — "
" četrt leta	4 " — "
" jeden mesec	1 " 40 "

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne ozi-ramo na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

V Ljubljani 28. junija.

Vsi evropski listi pretresavali so prestolni govor nemškega cesarja z različnih stališč, ter različno ugibali o bodoči notranji in vnanji politiki. Vsi so z veseljem pozdravljali prestolni govor zategadel, ker poudarja potrebo miru in miroljubnost mogočne nemške države. To zagotovilo miru pa nikakor še ni pregnalo strahu pred vojno. Angleški list „Standard“ misli, da bi odločna in jasna zagotovila miru s strani Francije in Rusije mnogo bolj pomirila Evropo, nego pa mirovno zagotovilo nemškega cesarja. Še le tedaj bode moč verjeti, da je vojna nevarnost odstranjena, ko bodo Rusija, Francija, Avstrija in Italija ustavila ogromna oboroževanja. Dokler se pa to ne zgodi, se pa o trajnem miru govoriti ne more. Reči ne moremo, da bi angleški list ne imel prav.

Prestolni govor nam posebno jasno ne reši

vnanje politike, in marsikaj smemo domnevati. Topli stavek, ki velja Rusiji nam dokazuje, da bode novi cesar skušal pred vsem ohraniti dobre odnošaje z mogočno rusko državo. To mu bode mnogo lažje nego bi bilo pokojnemu Frideriku. Pokojni cesar bil je bolj liberalen in se torej ni ujemal v mišljenji s strogo konservativnim ruskim carjem. Viljem II. je pa ravno tako strogo konservativen kakor Aleksander III. in se bodo torej odnošaji mej Rusijo gotovo zboljšali. To že slutijo evropske borze, kajti kurs ruskemu rublju se vedno boljša, kar pač dokazuje, da se židje več ne boje, da bi prišlo do boja mej Nemci in Rusi. Ni dolgo tega, da je bil kurs rublju 1.01 gld., sedaj pa že 1.17 gl., kar je gotovo velikansk korak.

Razmere z Italijo se pa bodo shujšale. Italijanski listi neso nič kaj posebno z veseljem pozdravili novega nemškega cesarja. Mnogi poudarjajo, da bi zveza Italije z liberalno Nemčijo cesarja Friderika bila naravna in na Apeninskem poluotoku popularna, nikakor se pa to ne more reči o zvezi z reakcionarno Nemčijo Viljema II. Z nič večjo naudušenostjo neso pozdravili prestolnega govora, iz katerega tudi veje nazadnjaštvo. Pa ne le nezavisni, temveč tudi oficijozni listi kaj hladno pišejo o novem cesarju.

Že za cesarja Viljema I. mnogim italijanskim veljakom in državnikom ni ugajalo, da se Nemčija toliko brati z Vatikanom, ki je sovražen jedinosti Italije. Ker se bode sedaj taka politika nadaljevala, kar zlasti lahko posnemamo iz prestolnega govora, s katerim se je otvoril pruski deželni zbor, smemo sklepati, da se bodo ohladili odnošaji mej Italijo in Nemčijo.

Mi ne mislimo, da bi Italijani kar odpovedali zavezo, ampak začeli se bodo polagoma oddaljevati od Nemčije in približevati se Franciji, bode li slednja znala porabiti položaj.

Mej Francijo in Italijo je več nasprotstev, katera pa neso taka, da bi se ne dala poravnati. Kakor se javlja, se bodeta kmalu sporazumeli o trgovinski pogodbi, če tudi sta pred malo meseci bili tako navskriž, da se skoro na sporazumljenje misliti ne moglo. Pa tudi o afriških zadevah se utegneta sporazumeti, zlasti ker tudi tripelaljanca v tej zadevi ni toliko koristila, nego so v Rimu pričakovali.

Madjarski listi, ki večkrat marsikaj dobro slutijo, se že boje, da se bode razdrla tripelaljanca in zopet sklenila trocarska zveza. Italija se bode oddalila od Avstrije in Nemčije, Rusija pa jima približala. Govori se, da bode Nemčija posredovala mej Avstrijo in Rusijo o balkanskih zadevah.

Ruski listi še sicer dosti ne zaupajo, da bi se doseglo kako sporazumljenje. Nekateri celo trdijo, da je vsako sporazumljenje nemogoče. Ker pa v Rusiji odločuje politiko car sam in nikdo drugi se ne sme temu, kar razni listi pišejo pripisovati preveč važnosti.

Tako sporazumljenje bi pa bilo tudi obema državama le v korist. Lahko bi si razdelili svoj upliv na jugu. Sedanje stanje tudi nam ni ugodno. V tem, ko se Avstrija na Balkanu poteguje za angleške koristi, pa angleški in francoski trgovci odri-vajo avstrijske izdelke z balkanskih trgovišč.

Nemčija pa tudi lahko Rusiji mnogo koristi na jugu, če se sporazumi z Avstrijo, ker ima velik upliv v Carigradu. Turčija bi pa s svojim uplivom kmalu lahko zasukala bolgarsko politiko v drugi tir.

Iz povedanega je razvidno, da se znajo v evropske politične razmere precej premeniti. Italija in Francija se utegneta približati, morda se jima pridruži tudi Anglija ali pa Španija. Pomisliti treba, da odnošaji mej Berlinom in Londonom neso nič prav prijateljski. Prestolni govor ni nič omenjal Anglije, če tudi tesne rodbinske zveze vežejo nemško in angleško vladarsko rodbino in je kraljica bila nedavno v Berlinu. Gotovo se je to marsikomu zelo čudno zdelo. Napadi oficijoznega časopisja proti Mackenziju veljajo tudi nekoliko celemu angleškemu narodu, tu se že razvidi iz tega, kako so pisani. V španjski zbornici je pa tudi nedavno jako prijazno govoril o Franciji minister vnanjih zadev. Taka je sedaj raznih listov konjunkturalna politika. Gotovega nič, veliko pa dobre nade, če ne dalje, vsaj za jeden dan.

Poročilo odseka ad hoc o praznovanju štiridesetletnica vladanja Nj. Veličastva cesarja Frana Josipa I.

V seji dne 15. maja t. l. izvoljeni odsek za posvetovanje o praznovanju štiridesetletnice slavnega vladanja Njegovega Veličastva našega presvetlega

LISTEK.

Slike kazaške.

Zaporoški kazak Garazim.

Češki napisal E. Jelínek, poslovenil Podvidovski. (Konec.)

„Nisem počival in ne spal“, nadaljeval je Garazim. Po zlovestnej slutnji gnan, hitel sem po dnevi in po noči proti rodnim kočam, kjer sem menil pasti v odprto naročje svoje Kazačke. A gospod ni hotel storiti Garazima srečnega ... To bil je žalosten dan, ko sem se bližal rodnim kočam ... o j ... sto in tisočkrat žalostnejši, nego današnji. In v duši bilo mi je tako tesno, tako tužno, kakor imel naleteti na grozno nesrečo. Tiho se je bliskalo, ni groma, ni šel dež ... glej, batko, to so na Ukrajini najstrašnejše nevihte. Le vetrec vrši in piha žalostno po stepi in ti jokaš ž njim vred ... No ... no ... dospel sem do prve koč. Tam so že spali. Tudi v ostalih kočah so že spali. Le psi so lajali na me, ker Garazima že niso več poznali ... Šel sem tedaj po vasi naprej, da sem prišel do neke koč,

kjer sta se poljubljala Kazak in Kazačka. Pozdravil sem Maksima — bil je to Maksim.“

„Ej, Garazim!“ pozdravil me je Maksim, „zakaj nisi raji padel pod konjičem za carja, batuško?“

Ostrmel sem in se stresel po vsem telesu.

„Ali ne veš, kaj je Hartina storila?“

Prestrašen zmajal sem z glavo.

„No!“ reče Maksim. „Na sv. Paranoma dan, ko je padel debel sneg, vzletela je duša Hartinina k mrtvecem. Položili so jo v mogilo k plotu, a Kazačke rekale so brez bolesi in žalosti, da jo je Gospod kaznoval. Tebe pa, Garazim, pomilovali so vsi Kazaci ...“ To je rekel Maksim a jaz nisem čul vseh besedij njegovih. Komaj sem zvlekel utrujeno telo na kladbišče. Tam, na mogili Hartininovej zgrudil sem se brez duha. Do jutra izdihl sem vse srce, a izjokal oči ...

Na to je umolknil Garazim. Misli sem, da se je skončala drama kazaška s tem, kar je baš povedal. A nikakor ne!

Ako udari na Ukrajino grom, čuje se to vedno strašnejše in učinjeno opustošenje po njem je huje, nego povsod drugod.

Stoprav čez nekaj časa povzdignil je Garazim zopet glavo. „Ti moj Gospod!“ Zopet je govorilo njegovo žalostno obličje o drugej reči. Poprej mirni izraz očíj premenil se je naglo v razburjeni izvir srda. Krčevito ruval si je osivelo brado, mahal nemirno z roko, a iz ustnic vrole so mu nerazumljive besede kletvin. Iz množice nejasnih in neuljudnih besedij razumel sem le jedno. Zvenela je tako pošastno, kakor je izgledalo v tem trenutku obličje Garazimovo. Sicer z bolestnim, a z jeznim usmehom na obrazu iztrgal je iz sebe besedo: „Kača!“

„Garazim!“

„Bila je to kača! Peklo! ...“

„Ne rogaš se Gospodu ... rogaš se Gospodu!“

Garazim se je nekoliko upokojil — potlačil si-loma vihar, ki je vznemirjal dušo njegovo. Primaknil se je še bliže k meni, priložil svoja usta k mojemu ušesu, kakor bi mi hotel zaupati velike skrivnosti in je zašepetal: „Batko, presodi sam, ali ni bila Hartina kača ... V jutro, ko so šli ljudje na travnik, opazili so me pri mogilu klečečega Kazaki in Kazačke čudili so se temu ...“

cesarja Frana Josipa I. sporoča po meni slavnemu mestnemu zboru svoje nasvete.

Vodilna misel odsekov pri posvetovanju o načinu praznovanja štiridesetletnica bila je: uravnati svoje sklepe tako, da bodo soglasni z željo prejasnega vladarja samega, kateri mesto hrupnih ovacij in bleščečih slavnostij želi dobrotvornih ali občekoristnih naprav, ki bi še poznemu potomstvu pričale o čutih zvestobe in udanosti naše, — poleg tega pa vender ne opustiti vsega, kar bi stanovništvu našega glavnega mesta dalo priliko, da pokaže primeruim načinom, kako ljubi in časti presvetlega cesarja.

Gledé na to predlaga Vam odsek:

Slavni mestni zbor naj sklene, da se ima štiridesetletnica slavnega vladanja Njegovega Veličastva cesarja Frana Josipa I. proslaviti v mestu Ljubljani takole:

4. dan oktobra t. l. bodi praznik za mladino vseh mestnih šol. Ta dan ob osmih bero naj se v zato odločenih cerkvah sv. maše, pri katerih naj bode navzoča vsa šolska mladina v šolskih dvoranah, kjer naj jej šolska ravnateljstva s primernimi govori pojasnijo pomen praznika in kjer naj učenci in učenke deklamujejo domoljubne pesni. Konečno naj se mej vse učence in učenke razdeli spominski spis, spisani v slovenskem jeziku. Ta spis nakupi se na mestne troške in zaračuni v ekstraordinariji pod naslovom „razni izdatki“.

2. dan decembra t. l. udeleži se mestni zastop polnoštevilno zahvalne sv. maše v stolnej cerkvi. Istega dne ob najstarejših dopoludnih budi v primerno ozaljšanej mestnej dvorani slavnostna seja, h katerej se povabijo vsa načelstva oblastev. Gospod župan pozove s posebnim oklicem mestno prebivalstvo, da v ta dan ob šestih zvečer razsvetli svoja stanovanja.

Ustanovi se:

- a) 12 ustanov za mestne uboge in sicer 10 po gld. 20.— in 20 po gld. 25.— ter
- b) 5 ustanov za obiskovalce lesnootbrne šole in šole za umetno vezenje in čipkarstvo.

Te ustanove imenovali se bodo — ako se zato zadobi Najvišje privoljenje — „cesar Fran-Josipove jubilejne ustanove“ in bode prve oddajal vsako leto v dan 2. decembra mestni župan takim mestnim revežem, ki ne dobivajo iz mestne ubožne zaklade redne podpore; druge pa mestni zastop o začetku šolskega leta po lastnem preudarku mej učence in učenke obeh imenovanih obrtnih šol, pri čemer se mu bode v prvej vrsti ozirati na prošilce in prošilke v Ljubljani pristojne.

V kolodvorskem delu mesta ustanovi se drugo mestno otročje zabavišče s slovenskim poučnim jezikom. To zabavišče odpreti se ima po mogočnosti dne 2. decembra t. l. Stroški za ustanovitev izposodijo se pri mestnej loterijskeji zakladi proti 5% obrestovanju ter vrnejo iz tekočih mestnih dohodkov l. 1889.

Sedanji leseni mesarski most zamenj so z zidanim ali železnim, kateri se bode — ako se zadobi Najvišje privoljenje — imenoval potem „most cesarja Frana Josipa. Na primernem kraju mostu napravi se napis:

„V spomin slavnega
štiridesetletnega vladanja cesarja
FRANA JOSIPA I.
postavilo mesto 1888.“

„In čemu?“ posegel sem Kazaku v besedo sam poln strmenja.

Pri tem završil je po ubogej sobici strašen krah. Strastno izgovoril je Garazim, kar mi je zelo obupni njegov krah: „batko, pomiluj me! Garazim ni klečal takrat vso noč pri mogili svoje bele rože, svoje golobice, svoje Hartine ... Garazim je klečal pri mogili mlade — vdove. Povedal mi je to ob zahodu solnca Višnovski rabelj, da Hartina ni mogla dočakati Garazimovega povrata in da je bila tri mesece „molodyca“ (mlada žena) jednega mojib — svatov.“

„Gajusna ta Kazačka,“ dodal sem naglo.

„Kača!“ zakričal je Garazim zopet z glasom polnim grenkobe in trpkosti. A za hip rekel je zopet: „Glej, ‚batko‘ kako se imajo sedaj zaporoški Kazaci ... tako se ondaj niso imeli, ko so se rodili v Siči — žen niso ljubili, a pri tem so se dobro imeli. Kače niso poznali, življenja si niso trovali.“

Mej tem zazvonil je na hišici št. 320 signal. Blizal se je vlak iz Sum. Garazim se je oddahnil in ne rekši niti besede šel je ven na progo. V tre-

Načrt za ta most izdelaj in mestnemu odboru v odobrenje predloži najkasneje do novega leta 1889 mestni stavbeni urad, delo pa se po mogočnosti začni spomladi leta 1889.

Gospodu županu se naroča:

- a) da naznani mestnemu šolskemu svetu prvi sklep ter ga naprosi za izvršitev istega,
- b) da skrbi za izvedbo ostalih štirih sklepov.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 28. junija.

Državni zbor snide se baje še le 20. oktobra. Po tem takem bode težko rešil budget do novega leta, če tudi delegaciji sedaj zborujeta. Treba bode najbrž provizorija za nekaj mesecev. V septembru bodo zborovali deželni zbori.

24. in 25. dne t. m. bila so v Pešti **vojaška posvetovanja**, katerim je predsedoval cesar. Udeležili so se jih nadvojvoda Albreht, državni vojni minister Bauer, minister deželne brambe grof Welsersheimb in honvedski minister baron Fejervary.

Vnanje države.

24. t. m. je **srbski** kralj pri banketu na čast ministerstvu napil ministerskemu predsedniku Kristiću. Ta napitnica je zaradi njenega političnega pomena presenetila vse politične kroge. Kralj je v svoji napitnici najprej pojasnil razvoj ustavnega življenja v Srbiji poslednjih dvajset let. Da je odpuštil zadnje ministerstvo, ki se je opiralo na večino narodnega zastopstva, temu je krivo nezdravo stanje v Srbiji. To stanje je posledica zmot, ki so se pripetile poslednjih 70 let, pokazalo se je v treh velič prevratih in v umoru najblažjega vseh srbskih vladarjev. Tako nezdravo stanje je pa bilo že tudi poprej v Srbiji ter je bilo tudi vzrok propada srbskega carstva. Srbija, ki je bila nekdanj jez bizantizmu proti papeštvu, je dandanes meja mej zapadno in vzhodno kulturo. Da je ne zrinesejo s svetnega pozorišča liki v srednjem veku, biti mora Srbija nositeljica zapadne kulture v orijent. Ta namen se pa ne dá drugače doseči, da se ustavijo strankarske strasti in da se država opre na pravico in red. Zaradi tega poklical je kralj na državno krmilo bivšega svetovalca kneza Mihajla, moža, ki je utelovljena zakonitost. Z družimi marljivimi močmi bode Kristić izvršil svojo misijo. Iz te napitnice se vidi, da kralj zmatra za glavno nalogo Srbije, da bi nosila zapadno, to je nemško kulturo v orijent, da bi pomagala tujičim balkanske narode. Kar ne morejo nemški principi še izvršiti mej Bolgari, to naj bi pa oskrbela Srbija. Da taka politika ni zdrava, ni treba omenjati.

Po **Bolgarji** sklicujejo se tabori, na katerih se sklepajo adrese na kneza, da bi razveljavil obsodbo Popovo. Ministerstvo pa priganja, da knez podpiše razsodbo in mu potem odpusti kazni, kajti nadeja se, da bode potem ponehalo gibanje.

Kakor poročajo **francoski** listi, bil je zaradi povrata vojvode Aumalskega hud razpor v ministerstvu. Freycinet in Lockroy sta se odločno potegovala, da se vojvodi dovoli, povrnuti se v domovino. Zanj se je potegoval tudi predsednik republike in akademija. Freycinet je poudarjal, da vojvoda ni bil iztiran kot pretendent temveč le zaradi pisma disciplini nasprotujočega, katero je pisal Grevy ju. Za to je pa še dovolj kaznovan in ni ga uzroka, da bi moral še nadalje ostati v prognanstvu. Večina ministerstva bila je pa drugačnih mislij in je zlasti Goblet poudarjal, da bi potem tudi morali dovoliti povrat Jeromu, kateri se vsaj priznava za republikana. Manjšina se je je udala večini in vojvoda bode moral še ostati v prognanstvu.

V Vatikanu so močno nejevoljni na **italijansko** vlado, zlasti ker je z novim kazenskim

zakonom preprečila vse državi sovražne agitacije in ker je pri občinskih volitvah s pritiskom izvila klerikalcem občinsko upravo iz rok. Govori se zopet, da bode papež ostavil Rim. Ker so se pa take vesti že večkrat širile, jim tudi sedaj ne moremo prav verjeti.

Kako zoprno je bilo nekaterim osobam v Berlinu vladarstvo pokojnega **nemškega** cesarja Friderika, dokazuje še sedaj pisava nekaterih oficijoznih in konservativnih listov. „Nord. Allg. Ztg.“ sedaj hudo napada Mackenzie-ja, ki je s tem, da tajil pravi značaj bolezni, omogočil, da je cesar Friderik zasel prestol. Laž je, kar trdi Mackenzie, da je želel Friderik vsaj nekaj časa vladati. Ko bi bil vedel, da je neozdravljiva njegova bolezen, in torej ni zmožen za vladanje, gotovo bi vlade ne bil prevzel. Bismarckov organ se jezi, da je neznamen anglešk zdravnik igral tajnega kabinetnega svetnika in tako uplival na osodo nemškega naroda. „Freisin. Ztg.“ pa hudo zavrača Bismarckov organ. Pokojen cesar bil je za nekatere ljudi le preveč vladanja zmožen. Neozdravljiva bolezen, naj bode tudi rak, še ne ovira cesarju vladati. Po tem pa očita Richterjev organ nekaterim krogom kako so cesarju grenili življenje s svojim postopanjem.

Dopisi.

Iz Kamnika 20. junija. [Izv. dop.] (Iz mestnega starešinstva.) (Konec.) Tudi tretja točka napominane seje bila je pomenljiva, a razprava o njej manj ugaja nego, je želeli.

Kamnik ima že drugo leto otroško zabavišče ali vrt. Namen in korist takih zavodov sta gotovo znana vsakemu izobraženemu Slovincu; govorilo in pisalo se je o tem že mnogo drugod, a tudi v nas obilo. Naš vrli okrajni šolski nadzornik osnoval je je, želeč v prvi odgoji pomagati za šolo še neugodnim otročičem revnih ali manj premožnih rodbin, katerim trud in skrb za vsakdanji kruh ne dopušča, da bi dovolj pečali se tudi s prevažno odgojo svojih otrok. Malo ali nič ni dosegel tega svojega lepega namena, kajti v zabavišče zahajajo le otroci odličnejših in premožnejših rodbin, a menda niti eden ne onih otrok, katerim je v prvi vrsti zabavišče namenjeno. Zakaj ne? Morda sta tega kriva nekoliko malomarnost ali nerazum, zvečine pa gotovo to, da roditelji ne morejo plačevati dasi pičlega mesečnega prispevka za zabavišče.

Da se temu vsaj nekoliko opomore in da se vsaj nekaterih najubožnejših rodbin otroci vsprejmejo v zabavišče, prosil je šolski okrajni nadzornik mestno starešinstvo, naj nakloni mesto v ta namen zabavišču malo mesečno pomoč. Tej prošnji se je povoljno ustreglo, a za las bi se bila odbila, le z dvema glasovoma večine bila je vsprejeta. Da se ne usliši, govorila sta dva odbornika, vsak s svojega stališča. Ker sta ta dva odbornika po vseh svojih razmerah mej najodličnejšimi možmi našega mesta in bi utegnil kdo vsled tega njijune dotične nazore slepo odobravati in nanje prisezati, moramo te nazore nekoliko osvetliti. Menimo, da nam gospoda tega ne zamerita, saj sta javno in za javnost svoje glasovanje utemeljevala. No pa saj naš odpadnik in nemški pesnik Zusner (Cuznar) pravi:

„Wer sein Haus baut auf die Strassen —
Muss die Leute reden lassen.“

Odbornik gosp. Ivan Murnik rekel je, da on ne privoli zabavišču niti krajcarja, ker ta zavod stoji na brezverski podlagi in ž njim o glasovanju

Dalje v prilogi.

notku mignil je vlak. Pogledal sem nehote ven pri malem okenci.

Zvunaj je baš najsilovitejši vihar razsajal. Silen dež se je vail iz neba in vihar je tulil. V tej nevihti stal je pri „košieh“ (kočici) sam in sam Garazim. Salutoval je. Vlak je zginil tako naglo, kakor se je prikazal. Garazim pa je plunil in se vrnil zopet v kočico.

„To je nevihta, kaj?“ nagovoril sem Garazima povrniškega se, hoteč razgovor obrniti na drugo stran.

„E!“ odgovoril je Garazim ravnodušno, „takrat bil je vihar tisočkrat bolj nečlovešk ...“

Za trenutek legel je na slamo in naglo zaspal. Dremajoče njegovo obličje imelo je na sebi mnogo pokoja, a malo sreče.

To noč prespal sem v koči, a ker mi spanec na trdem stolu nikakor ni služil, imel sem dosti časa premišljevat o Garazimu. Misli sem v duši: „Nič ne maraj, starček, — mi nismo Kazaci, a to i na nas včasih tako doleti!“

O solnčnem vzhodu poslovil sem se z Garazimom. Storišči skoro vrsto pota, ozrl sem se še

jedenkrat na ubožno, zapuščeno kočico njegovo. Stala je čisto osamela kakor jedino drevo na obširnej stepi. Vetrovi gnali so so od vseh strani v kočico. Ne blizu ne daleč ni bilo videti ne vasi, ne žive duše. Le po obeh straneh proginih imel je Garazim soseda: čuvaja hišic železničnih stražnikov številka 319 in 321. A ni živel v prijateljstvu in miru z njima. On je bil „chachol“, maloruske krvi, a ona „kacabskega“ rodu, krvi velikoruske. Ti pa se redko poljubljajo, ako so skupaj.

Tako je torej živel moj Garazim v tužnej samoti brez potešenja in radosti, kakor da bi bil sam samcat na svetu. Nihče se ni brigal zanj, a tudi on se ni menil za nikogar — razven, ko je ljut vihar prignal potnike pod ubogo streho njegovo, kakor mene. A to se le redkokdaj pripeti ...

Oj, Garazim, tužno življenje imaš. Ali je to vredno, da dihaš? Res! Boljše so se imeli tvoji zaporoški predniki za ograjo utvrjene Siči — tam, kjer se slobodni Kozaci niso dajali belim golobicem zapeljavati in varati!

vali v tem zmislu še štirje ali pet odbornikov. Ne moremo se dovolj čuditi, da je on, ki je razumen mož, izrekel javno budo a isto tako nepremišljeno in neutemeljeno solbo. Tedaj, kakor on sodi, so okrajni šolski nadzornik, vrtarica in vsi roditelji, ki pošiljajo svoje otročice v to zabavišče, strašni brezverci. To je vendar preveč! To žali in vznemiruje občinstvo in podira vidno koristen zavod brez najmanjšega opravičenega razloga. Odbornik gosp. Močnik je njegovo trditev takoj zavrnil, a vse premalo, vse prerahlo. Rekli smo, da je njegova sodba neutemeljena in kdor pozna zabavišče in hoče resnico viditi in slišati, nam bo pritrdil, ker je vse jasno kot beli dan. Še letos je na tem mestu nekdo naše zabavišče natanko in lepo popisal, mi dodamo iz svojega osebnega prepričanja še to: otroci začnajo vsak dan svojo šolo ali poučno zabavo — v Bogu in končujejo z Bogom, namreč z molitvijo, vmes pojejo pobožne in otroške pesnice, se uče moliti, plesti in vesti in igrajo otroške igrice, a vse to vzgledno vodi in nadzoruje vrtarica s tolikim pedagoškim razumom, strpljivostjo in ljubeznijo, da bi bilo malokateri materi možno tako. Ko bi bila cerkev sama osnovala to zabavišče, ne moglo bi biti drugače. Kje je tu brezverstvo, kakovo naj bode zabavišče, da bode gosp. Murniku in njegovim somišljenikom ugajalo? Si želi morda, da bi mesto vrtarice vodil zabavišče duhovnik? No to pa kratko in malo ne gre in ni nikjer na vsem svetu, kajti otročičem, ki še v šoli k... treba je ljubeče matere ali — rahlo čuteče ženske. Želimo, da se g. Murnik umiri in ne vidi vse le — črno.

Na drugem stališču stoji odbornik g. dr. Ant. Binter. Rekel je, da on ne dovoli zabavišča ničesar, ker je slovensko; ko bi mu kaj dovolil, bil bi nedosleden in njegovi nemški rojaki bi mislili, da je odpadnik. Znano je, da sta njegova nemška narodna zavednost in odločnost uprav vzgledni — želeli je, da imajo vsi naši rojaki slovensko narodno vistimeri, kajti nikdar ne bil bi prišel on v Kamniški mestni zbor — a vendar smo neznano strmeli, ko smo čuli to ukrepljenje njegove glasovanja, kaj takega nismo pričakovali. Za Kamniške razmere je ta njegova motivacija brezprimerno drzna, burškozna, njegovo stališče nečuvstvo in pomenljivo. Mi ljubimo odkrito, jasno besedo, a naravnost povemo, mi, ko bi bili kje na Nemškem v obratnem položaju, take motivacije ne bi mogli niti sanjati, kamoli je javno izreči. Nam je ž njo zelo ustregel, morda tudi sebi; trdno se nadejamo, da po novih volitvah v mestni zbor revež ne pride več tako grozno kolizijo, kakeršna je bilo napominano glasovanje. No par besed pa moramo vendar še tej stvari privoščiti. Gosp. dr. Binter si živo želi, da bi v Avstriji gospodarilo vselej in povsod le nemštvo in glede njegovih želj za nemštvo Vilharjev epigram Anastaziju Grünu „Europa ist zu klein, Deutschland muss grösser sein — mimogrede bodi rečeno, grozno dolgočasno bi bilo, ko ves svet bil bi nemšk — lahko velja tudi njemu, a vendar kot človek, mož izobražen, ki mora želeli, da se omika širi povsod mej človeštvom, mora priznati, da slovenskim negodnim otrokom — nemških v zabavišču ni — usiljevati tujstvo, ne vodi k omiki ampak je golo janičarstvo. No, vemo, za taka načela se on ne zmeni, da le ugaja nemštvu, ostalo mu je vse ničevno. Dobro, a je li on pozabil svoje dolžnosti do volilcev svojih, se li ne spomina več, da so ga izvolili v mestno starešinstvo Slovinci, mej njimi najodličnejši narodnjaki v Kamniku, in da so njemu odborniku njihovi nazori in želje v narodnih vprašanjih merodajni? Brez dvojbe bo na to vprašanje odgovoril: Vse to dobro vem in se spominam, a jaz sem danes to in nič drugega, kar sem bil takrat, ko so me volili, takrat se ni od mene ničesar zahtevalo in jaz se nesem zatajil in tudi ne za nič zavezal. Nam ta odgovor vse pové, je li všeč — njegovim volilcem?

Iz Šoštanja 26. junija. [Izv. dopis.] Dne 24. t. m. imeli smo v Velenji veselico povodom izleta Celjske in Šaleške čitalnice, veselico dostojno, kakeršne še v tem kraju ni bilo in koja bode gotovo vsacemu udeležencu v dobrem spominu ostala. Pri tej veselici videli smo zopet, da je Šaleška dolina vredna vrstnica narodni Savinski dolini in da se njeno prebivalstvo popolnoma zaveda svoje narodnosti. Nisi li čital na obrazih našega oratarja radost, koja je tudi izrazil s krepkimi „živio“-klici pozdravljaše došle odlične goste v lepih vozeh? Trg bil je prenapolnjen z ljudstvom, koje je iz celega okraja prihitelo pozdravljat došle goste, poslušat

prelepo slovensko petje in okrepčat narodni čut proti naših nasprotnikov valovom.

Dočim si videl pri prejšnjem izletu iz Celja v našo dolino zastopana le dva stanova, trgovski in uradniški, bili so danes tukaj zastopani večinoma vsi. Mislim torej, da so bile besede Celjskega proroka g. Rakuša pri zadnjem izletu turnarjev v Šoštanji nekako nepremišljene in prerano govorne, kajti zadnja veselica v Velenji je živ dokaz, da naš kraj v treh letih še ne bode nemšk, da bode mar več tekla poprej Paka iz Šoštanja v Velenje, nego da bi še dolgo čez tri leta kopita nemčurskih kljus teptal krasno Šaleško dolino.

Po prihodu in pozdravu došlih gostov šli smo vsi v gostilno gosp. Raka, s koje hiše sta vihrali cesarska in slovenska zastava. Tamkaj smo se malo okrepčali in potem šli na prosto ogledat prijazni trg Velenje, ogledat krasno okolico. Proti osmi uri začela se je večerna veselica.

Po sviranji vrle Šmarijske godbe in petji jedne pesni stopi predsednik Šaleške čitalnice gosp. Ivan Vošnjak na oder ter pozdravi vse došle goste, se ob jednom zahvali na mnogobrojnem pohodu Celjski čitalnici, gostom iz Žalca, Mozirja, Slovenjega gradca, Št. Jurja na južni železnici, Vojnika in vsem ostalim, se potem spominja presvetlega cesarja Frana Josipa I. štiridesetletnega vladanja in v znak hvaležnosti naroda slovenskega z vzemi navzočnimi zakliče trikrat gromoviti „živio“, na kar je godba zaigrala cesarsko pesen, katero je vse občinstvo stojé peló. Za tem stopi na oder vrla gospodičina Svitoslava Brataničeva iz Šent Ilja, vse došle goste v imenu Velenjskih Slovinc srčno pozdravlja ter jim konečno zakliče „dobro došli!“ — Odzdravil je predsednik Celjske čitalnice velečenjeni gospod dr. Sernec v jedratem govoru naslikavši razliko mej zadnjim izletom turnarjev in našim današnjim izletom. Splošna radost je nastala, ko je rekel: oni so na dan sv. rešnjega telesa napravili svojo procesijo v Šoštanj častit svojega novega boga — Bismarcka — kojega sedaj na urnih verižicah nosijo, mi pa smo danes pohodili Vas kot pravi avstrijski rodoljubi. Poudarjal je poleg tega, da ni razlike mej Slovinci. Bodi si gospod ali kmet, naj si bode stanu kakeršnega koli hoče, vsi smo jednaki, vsi Slovinci, jedna kri, jedno telo. Konečno se zahvali vsem, kateri so pripomogli, da je današnja veselica tako izborna narodu slovenskemu v prid in slavo, nasprotnikom v trepet in strah. — Vspored, sestavljen iz vsem mičnih pesnij, vršil se je dobro, dà, z ozirom na teške skladbe izborno. Zategadel — hvala in slava — vrlim pevcem, le tako naprej in dosegli bomo zaželjeni smoter prej ali slej. — Čveterospeva „Nisem Nemec dekle lepo“ (peli pevci Šaleške čitalnice gg. Remic, Gostinčar, Kramar in I. Vošnjak), in „Podoknico“ (peli so pevci Celjske čitalnice gg. Jerman, Zidar, Hudovernik in Georg) — morala sta se na občno željo ponavljati, isto tako zbor „Sokolska“. Sredi vsporeda deklamovala je gospodičina Minka Vošnjakova Gregorčičevo pesen „Narodni dom“. — Dolgo trajajoče ploskanje od strani občinstva pokazalo je, da je ona rešila svojo nalogo vrlo častno.

Sedaj prečital je g. Kramar došle brzobjave, koji vsi so se z naudušenimi „živio“-klici vsprejeli. Po besedi začel je v dvorani pod vodstvom g. Jermana ples, koji je trajal do ranega jutra, dočim so v drugih sobah mej neplesalci donele domače narodne pesni in se slišali lepi govori. Nereda ni bilo ne najmanjšega, povsod opazilo se je največje veselje in zadovoljnost. Zato, da so nasprotniki narejeni slavalok čez noč podrli, se še zmenili nismo, kajti oni so nam prihranili delo, namreč to, da ga nam podirati ni treba. Pokazali so ob jednom svojo pobalinsko, ostudno surovost, koje vedno nam predbacivajo. Bog jim daj pamet, mi jim radi odpuščamo, kajti oni ne vedo, kaj delajo. Drugega ni treba, kakor držati se zlatih besed: „Svoji k svojim“, kajti s tem bomo od nas živeče nasprotnike prisilili, naše kraje ostaviti ali pa se spreobrniti. Napredek pri nas se kaže. Da se vse umetno, nenaravno, kakeršnih sredstev se oni poslužujejo, ne more držati, je davno dokazano. Delujmo torej vsak po svoji moči, vztrajno, značajno, in zagotavljam Vas, bodočnost je naša.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani dné 27. junija.

Navzočnih 26 mestnih odbornikov, predseduje župan Grasselli, kateri overovateljema zapisnika

imenuje odbornika Gogalo in Žagarja ter potem naznanja deželnega predsedstva vabilo na črno mašo za pokojnim cesarjem Ferdinandom I. Nadalje naučnega ministerstva naznanilo, da bode strokovna šola za lesno obrt že bodočo jesen otvorjena. Dvorni svetnik Exner in sekcijski načelnik Lind sta ogledala šoli določene prostore, oddala svoj „parrere“ in v kratkem je pričakovati, da se prostori odobre. Naposled notranjega ministerstva dopis z dne 20. t. m., po katerem je naložena prememba pravil za mestno hranilnico Ljubljansko odobrena in se deželni vladi kranjski naroča, da potrdi pravila, kakor hitro bode uložen poroštveni fond. Zaradi predloženja pravil, kakor tudi zaradi poroštvenega fonda je potrebno ukrenjeno, torej se smemo toli zaželjene mestne hranilnice Ljubljanske prav v kratkem nadejati.

Odbornik Hribar poročal je potem v imenu odseka za praznovanje 40 letnice, kakor je razvidno na drugem mestu.

Odbornik Železnikar se popolnoma strinja s predlogi odsekovimi, a ker bi bilo umestno, da se izredna slavnost štiridesetletnice vrši po vzgledu drugih mest, n. pr. Gorice, katera je novo sezidani topničarski vojašnici dala ime „Cesar Fran Josipova vojašnica“, predlaga, da se novo sezidani veliki vojašnici, ki se bode letos otvorila, dá, se ve da z Najvišjim dovoljenjem, ime: „Vojašnica cesarja Frana Josipa“.

Predlogi odsekov, kakor tudi predlog glede vojašnice vsprejmó se jednoglasno z dobro-klici.

V finančnega odseka imenu poročal odbornik dr. Tavčar o Ljubljanskega mesta donesku za gradnjo novega deželnega gledališča in o pripravi stavbinskega prostora. Finančni odsek uvaževal je potrebo in važnost deželnega gledališča za naše glavno mesto, se ve da gledališča, v katerem bi ložni posestniki ne imeli več predprav, sedanjim razmeram nikakor ne ugajajočih. V imenu odseka predlaga torej: 1. Mestna občina Ljubljanska pripomore k stavbi novega gledališča z 10% vseh stroškov, „maximum“ njenega doneska pa je določen na 30.000 gld. 2. Ko bi se gledališče stavilo na mestnem zemljišču, dalo bode mesto zemljišče brezplačno, po vrhu pa še 15.000 gld. 3. Deželnemu odboru se dajo na izber za gledališče nastopni prostori: a) travnik mej Lattermanovim drevoredom in kolizejem, b) prostor, kjer je sedaj mestna drevesnica pri Fröhlichovem vrtu; c) Jalenovo posestvo na Rösleji cesti.

Ti predlogi vsprejmó se z veliko večino po kratki debati, katere se udeležujejo odborniki: dr. vitez Bleiweis, Benedikt, dr. Vošnjak, Hribar, Pakič in poročevalec dr. Tavčar.

Odbornik Fr. Ravnikar poročal v finančnega odseka imenu o prošnjah mestnih ljudskih šol za povišanje dotacij za šolske potrebščine in nasvetuje: I. mestni ljudski šoli poviša se dotacija s 50 gld. na 90 gld.; II. mestni ljudski šoli s 70 na 90, mestni deklški šoli s 50 na 60 gld. Vsprejeto.

Prošnji za donesek za šolsko zastavo II. mestni ljudski šoli (poročevalec I. Hribar) se ustreže in na predlog župnika odbornika Rozmana dovoli v ta namen 50 gld. (Konec prih.)

Domače stvari.

— (Requiem) po pokojnem cesarji Ferdinandu I. služil je danes v stolni cerkvi knezoškof dr. Misija, ob navzočnosti stolnega kapiteljna, deželnega predsednika barona Winklerja, župana Grassellija, ces. svetnika Murnika, generala pl. Schilhavskega, mnogo uradnikov, profesorjev, učiteljev, častnikov in odličnega občinstva.

— („Narodnega doma“) izvanredni občni zbor se ima tedaj vršiti v soboto 30. dne t. m. ob 7. uri na večer v pevski sobi narodne čitalnice Ljubljanske, na kar čast. p. t. društvenike še jedenkrat prijazno opozorimo.

— (Vodstvo družbe sv. Cirila in Metodja v Ljubljani) je imelo dne 27. junija svojo XIX. sejo. Navzočni: Prvomestnik Tomo Zupan. Odborniki: Ivan Hribar, Matej Močnik, Luka Svetec, dr. J. Vošnjak, Anton Žlogar. Vsled službenih zadržkov opravičena: Dr. vitez Bleiweis, Andrej Žumer. — Blagajnik poročal o denarnem stanju. Večina podružnic je poslala svoje doneske. Nekaj denarja naložilo se je v koroško posojilnico, ki se je zglasila; jednako se pošlje i drugim, ako želé. — Tajnik poročal o tekočih zadevah ter o izvršitvi

sklepov od zadnje seje. — Sklenilo se je praznovati 40 letnico cesarjevo v družbenih zavodih, kakor tudi blag dan družbenih zavetnikov sv. Cirila in Metoda. — Velika skupščina bo v četrtek dne 19. julija na Ptuih. Uljudno se pozivljajo vsa podružnična načelnstva, da pravočasno, kolikor še neso, določijo poročila o stanju podružnic za glavni izkaz ter naznanijo svoje zastopnike, oziroma pooblaščenca za skupščino. — Več podpor v denarji, knjigah in učilih je zagotovljenih dotičnim praiscem. — Po §. 16 izstopijo letos naslednji izžrebani gg. odborniki: Dr. Jos. Vošnjak, Matej Močnik, Andrej Žumer, Ivan Murnik.

— (Sreča v nesreči.) Danes zjutraj pristopil je gosp. o. Kos v Florijanski cerkvi k altariju na levi strani maščevati. Ko je stopil na spodnje stopnice molit „introitus“ pripelje se baterija tukajšnjih topničarjev. Teški kanoni in vozovi pretresajo v ozkih ulicah vse hiše in tudi v Florijansko cerkev segal je tega potresa upliv. Angelj od mavca odkrhnit se je z vrha altarja, in pal vsaj 6 metrov visoko na altarno mizo in stlačil kelih s pateno. Da je gosp. duhovnik stal še sredi altarja, bi ga bil okoli 20 funtov teški kip angeljski izvestno ubil.

— (Tatvina.) V cerkvi na Rožniku zapalili so danes, da je pušica za milodare izginila. Veliko ni bilo v njej, morda za kak goldinar drobiža. Tat dal se je najbrže dez noč v cerkev zapreti in jo je s plenom danes zjutraj popihal, ko so prišli prihajati verniki.

— (Strela) je udarila včeraj popoldne v Kapčovo hišo na barji, ki je pogorela. Zavarovana je bila za 1000 gl. Požarna bramba Ljubljanskega odprtega se je hitro na pogorišče in omejila požar. Strela podrla je na Ljanski cesti mnogo brzojavnih drogov in jedno drevo. V mestu treščilo je na par mestih, ne da bi se bilo užgalo.

— (Iz Logatca.) Dne 21. t. m. vršila se je volitev predsednika krajnemu šolskemu svetu v Gorenjem Logatcu. Izvoljen je bil g. Karol Puppis, posestnik v Cerkovski vasi z vsemi glasovi proti jednemu.

— (V Kamniku) bo dne 2. julija koncert v „toplicah“. Točilo se bo „bok-pivo“, postavi, raki in različna jedila bodo na razpolaganje.

— (Iz Mokronoga.) Dne 24. t. m. smo že dolgo zopet doživeli dokaz, da tukajšnje društveno življenje še ni zaspalo. „Godbeni klub“, kateremu so se pridržili 4 gospodje s Krškega, Blance iz Sevnice in Žužemberka in dobro izveščani pevci, razveseljevali so pod vodstvom gospoda Kleina tukajšnje občinstvo in goste iz Sevnice ter Žužemberka, da se do pozne ure neso mogli ločiti. Želja je občina, da bi se take veselice večkrat vršile. — Največje zahvalo moramo izreči tujim gospodom: Kleinu, Slancu, Kokotu, Šmarancarju, ki so se potrudili, da so iz take daljave prišli v pomoč naši igralni in pevski petorici. V prvi vrsti pa moramo povzdigniti g. Gebaverja, ki nam z velikim veseljem godbene komade izvrstno sestavlja in se z vodstvom našega godbenega kluba trudi Slava mu!

— (Samomor.) Na Šrajbarjevem gradu (Thurn am Harde) službovali pastir Miha Štribar se je v gozdu obesil. Nomen est omen. — V Trstu se je predvčeraj delavec Tomažič ulegel na železnico tako, da mu je vlak vrta odrezal.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 27. junija. Vest, da se snideta cesar Viljem in cesar Fran Josip se zanikava, splošno pa se zadržuje, da bo cesar Viljem obiskal carja ruskega. — Crispi pride koncem julija v Kissingen, kjer se snide z Bismarckom.

Stockholm 27. junija. Mesti Umea in Sandwell pogoreli. Škoda ceni se na 25—30 milijonov kron. 12.000 ljudj brez strehe. Zadržali so se nabori za pogorelo.

Dunaj 28. junija. „Wiener Zeitung“: Legacijski svetnik baron Biegeleim imenovan izrednim poslanikom za Sijam, Kitaj in Japan.

Trst 28. junija. Po poročilih iz Verpalja na otoku Velebskem je v goranem delu Jadranskega morja, zlasti na obali dalmatinskih in v Karnoru vse polno merskih volkov.

Kronstadt na Erdeljskem 28. jun. Povodoma komasacijske obravnave v obliki Pooldvar napala je iz raznih občin zbrana do 1600 glav broječa množica sodniške komisije s kamenjem. Veliki sočet lažko, natančno teko ranjen. Zadržani radi so orožja. Nebolžen

mešan ubit. Veliko ranjenih. Člani komisije so se komaj rešili. Za posestnike, katerim v prvi vrsti preti nevarnost, se je potrebno ukrenilo.

Peterburg 28. junija. Veliki knez Vladimir odpotoval nadzorovat vojaštvo po trdnjavah vilenskega, varšavskega in moskovskega vojnega okraja. Generalnega štaba načelnik Bobrikov in princ Aleksander Oldenburški sta mu pridodeljena.

London 28. junija. Dolenja zbornica odklonila s 107 proti 165 glasom zakon o tunelu pod Kanalom.

Vabilo.
Čitalniškega pevskega zbora gg. člane vabi uljudno k pevski vaji in dogovoru ob udeležitvi Vilharjeve slavnosti v soboto dne 30. t. m. ob 8. uri zvečer čitalniški pevski odbor.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (331—147)
za vse leto gl. 4.60; za pol leta gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Tuji:
27. junija:
Pri **Stonu**: Reissberger z Vranskega. — Schneider, Königsberger, Steinbeck z Dunaja. — Fisel iz Pulja. — Jonke iz Kočevja. — Goldstein iz Velike Kaniže.
Pri **Malič**: Knapfl iz Kološa. — Kugler, Plauer iz Grada. — Wimer z Dunaja. — Ulrich pl. Wittenhorst iz Floreence.
Pri **južnem kolodvoru**: Klemenčič, Marini iz Trsta. — Jeločnik iz Litije. — Sandor iz Gorce.
Pri **Virantu**: Jeglič iz Peč. — Jakob Dereani iz Žužemberka.

Umrli so v Ljubljani:

27. junija: Julija Leopold, strojevodja žena, 28 let, sv. Petra cesta št. 47, za Brightijevo boleznijo.
28. junija: Janez Breskvar, posestnikov sin, 23 let, Kolizejske ulice št. 3.

Tržne cene v Ljubljani dne 27. junija t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	5 85	Špeh povojen, kgr.	66
Rež,	4 22	Surovo maslo,	90
Ječmen,	3 74	Jajce, jedno,	9
Oves,	2 92	Mleko, liter	8
Ajda,	3 90	Goveje meso, kgr.	56
Proso,	4 22	Telečje	50
Kornuza,	5 52	Svinjsko	60
Krompir,	1 87	Koštranovo	34
Leča,	12	Pišance.	55
Grah,	13	Golob	20
Fazol,	11	Seno, 100 kilo	1 96
Maslo, kgr.	1	Slama,	2 14
Mast,	75	Deva trda, 4 metr.	6 40
Špeh frišen	64	„ mehka, 4	4 15

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
27. junija	7. zjutraj	733.8 mm.	18.2° C	sl. svz.	obl.	53.7 mm.
	2. popol.	731.9 mm.	25.6° C	sl. svz.	d. jas.	
	9. zvečer	732.1 mm.	17.0° C	sl. svz.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 20.6°, za 1.9° nad normalom.

Dunajska borza

dne 28. junija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	80.35	80.75
Srebrna renta	81.40	81.60
Zlata renta	111.75	111.60
5% marčna renta	95.75	96.10
Akcije narodne banke	866.—	864.—
Kreditne akcije	301.50	304.30
London	125.65	125.30
Srebro	—	—
Napol.	9.94 1/2	9.94
C. kr. cekini	5.91	5.90
Nemške marke	61.60	61.45
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl.	134 gl. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	166
Ogerska zlata renta 4%	101	55
Ogerska papirna renta 5%	8	31
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	30
Dunava reg. srečke 5%	100 gl.	120
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	127	40
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	70
Kreditne srečke	100 gl.	183
Rudolfove srečke	10	21
Akcije anglo-avstr. banke	120	110
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	230	25

Potrtega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pretužno vest, da se je Bogu vsemogočnemu zazdelo našo preljubljeno hčer in sestro, gospodičino

HELENO RABIČ,

danes 27. junija ob polu 11. uri dopoldne, v 22. letu dobe svoje, k sebi v boljše življenje poklicati.

Pogreb nepozabljive pokojne bo v petek 29. junija ob 4. uri popoldne iz rojstne hiše št. 39 na pokopališče pri Sv. Križu v Radovljici. Svete maše zadušnice čitale se bodo v farni cerkvi sv. Petra v Radovljici.

Nepozabljiva pokojna bodi priporočena v blag spomin in molitev. (452)

V Radovljici, dne 27. junija 1888.

Lucija Rabič, omož. Kosmač, mati.

Matevž Kosmač, oče.

Franjo, Josip, brata.

Anton Kosmač, polubrat.

Marija Lipove, omož. Rabič.

3 Za najboljše priznani **3**

(Patent STRAKOSCH & BONER)

stroji za pranje in ovijanje, valjavnice za perilo (monge)

najnovejše konstrukcije,

za domačo rabo, hotele, kopeli i. t. d. i. t. d. i. t. d.

Dalje mlatilnice, katere gonijo konji in voda, dalje take, ki se gonijo z roko in goplom, rezilnice za krmo in plugi, raznovrstni trieri, mlinci za debelo moko in tlačilnice za sadje, vinske stiskalnice in stiskalnice za ovočje, mreže za obiranje grozdja, rezilniki za repo, šivalni stroji in proti ognju in ulomu varne blagajnice najboljših fabrikacij, dobé se v največji izbiri in po najnižji tovarniški ceni pri

FRANU DETTER-JI.

v Ljubljani, na Starem trgu hiš. šte. 1, nasproti železnemu mostu.

Svarilo! Nekaj časa bližje se tuji agentje po našej in po sosednjih deželah in usiljujejo gospodinjstvom in posestnikom za drag denar stroje, ki neso za rabo, svetim torej velečasno p. n. občinstvu, ki stroje potrebuje, pred takimi ljudmi, katerih ne pozna, in so celo tako predrzni, da trdijo, da sam je jaz poslal.

Jaz imam posebno le agenta **Janeza Grebence a.** ki ima moje legalizovane pooblastilo, ter ga pokliče, če se zahteva, priporočam torej, da se zanj ne obrabate, in če to ni mogoče, pa naravnost na mene. (417—8)

Trgovsk pomočnik,

20 let star, izurjen v trgovini specerijskega in manufaktur-
nega blaga, bi rad takoj v meseci avgustu svoje mesto
premenil, najraje kam na gorenjsko stran. — Ponudbe naj
se pošljajo upravnistvu „Slov. Naroda“ (431—3)

POZOR!

Ker imam še nekoliko knjig, ki jih je spisal profesor
Zakrajšek in katere je založil ranjki moj soprog, bi jih
rada prodala po znižani ceni, in sicer:

„Lira in Cvetje“ po 30 kr. zvezek.

Pesni V. Gregoriča po 20 kr. zvezek.

Knjige pošljem franco na dom. — Prodajam tudi:
Zgodovino Kranjske „Valvazor“, okoli 80 zvezkov
novih. — Priporočam se s spoštovanjem

Katarina vdova Dolinar,
Trst, ulica Ferriera št. 14.

(437—3)

V „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani

so izšle in se dobivajo po znižani ceni sledeče

slovenske lepoznavske knjige:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribič.
— Životopisje, spisal Rajč Bož. — Prešern, Prešernin
ali Preširen, spisal Fr. Levstik. — Telečja pečenka,
novela, spisal J. Jurčič. — N. Machiavelli, spisal dr. Ribič.
— Pisma iz Rusije, spisal dr. Celestin. — Trstovo z
grozdom na Ruskem, spisal dr. J. Vošnjak. — Čegava
bode, novelica, spisal J. Ogrinec. Velja 15 kr.

V. zvezek, ki obsega: Meta Holdenis, roman, fran-
coski spisal Viktor Cherbuliez, poslovenil Davorin Hostnik.
Velja 25 kr.

Za oba zvezka naj se priloži še 10 kr. poštnine, za posa-
mezne zvezke pa 5 kr.

„Kmetovalec“

je jedini slovenski, gospodarski
list s podobami. „Kmetovalec“
izhaja dvakrat na mesec na
celi poli. „Kmetovalec“ prinaša
poljedelske, živinarske, vinar-
ske in druge članke, gospodar-
ske novice ter daje naročnikom
svojim dobre gospodarske svete.
„Kmetovalec“ stoji na leto 2 gld.,
za gg. učitelje in knjižnice
ljudskih šol pa le 1 gld. Na-
ročniki, ki vstopijo med letom,
dobé vse izišle številke tistega
letnika. (103—10)

KMETOVALEC.

„Vrtnar“

je list s podobami, ki prinaša
sadlarske in oplohe vrtnarske
članke. „Vrtnar“ izhaja dva-
krat na mesec. „Vrtnarja“ dobé
na točni hi „Kmetovalec“ zastoj.

! Rogaška kislina !

vedno sveže napolnjena, — na
debelo in drobno,
dobi se po nizki ceni (303—10)
v Krakovem št. 27.

Pomoč

se ponuja pri vseh boleznih, zlasti onih, ki izvirajo
iz spridene krvi, nadalje pri padci, živčnih boleznih,
nesnih boleznih, plinčnih in žledčnih boleznih,
naduhi, slabosti, protinu, trganji in pri vseh ženskih
boleznih. Trakulja odpravi se v dveh urah z glavo
vred, za kar se jamči. Metoda, ki je hitra in sigurna,
pospešuje se z odličnim in skušenim sredstvom. Ob-
širna poročila pošljejo naj se z naslovom: (346-7)
„Hygiea-Officin“ Breslau II.

Gg. šolskim predstojnikom in učiteljem

(223—17)

priporoča

ANDREJA DRUŠKOVIČA

trgovina z železnino in orodjem
na Mestnem trgu št. 10

vsa vrtnarska orodja, kakor tudi orodja
za sadjarejo in obdelovanje sadnih dreves,
in sicer: drevesna strgula, škarje za go-
senice, ročna lopatica, drevesna žaga,
sadni trgač, drevesne škarje, cepilnik,
cepilnik za mladiče, cepilni nož, vrtnar-
ski nož in drevesna ščetka. Orodja so vsa
na lepo popleskani leseni plošči
urejena in po prav nizki ceni.

Najvišja odlikovanja na prvih svetjskih izložbah od g. 1867.

Neka se vazda izrično zahtlevo:

Družbe

Liebig-ove

mesni izvadak

Pravo,

samo onda, ako etiketa svakoga
lončica nosi pridodani podpis u
modroj boji,

Liebigov ekstrakt od
mesa služi tomu, da se
odmah može prirediti jaka
i izvrstna juha, nadalje da
se njim poboljšaju i začine
sve juhe, umake, variva i
jela od mesa, te pruža,
ako se valjano upotrebi,
kraj izvanredne udob-
nosti i sredstvo za veliku
prištednju u kućanstvu. —
Izvrstno okrepljujuće sred-
stvo za slabe i bolestne.

Centralno skladište Liebigove družbe za Austro-Ugarsku:

Dragutin Berck, c. kr. aust. dvorski dobavljač, Beč, I., Wollzeile 9.
Dobiva se u svih većih trgovina mirodija, delikatesa drongerijah, i Uekarnah.

Najvišja odlikovanja na prvih svetjskih izložbah od g. 1867.

Radgonska kislá voda

(Radkersburger Sauerbrunn)

Štefanije studenec.

Najčistejši alkalični kislec.

Lastnina J. DELLER-ja v RADGONI.

Glavna zaloga in prodajalnica za Kranjsko izročena
je jedino le agenturni in komisijski trgovini

J. Lininger-ja

Rimska cesta šte. 9 v Ljubljani,

kjer se vsprejemajo vsa naročila.

Jednotna cena je, ako se kupi 100 bokalskih steklenic v za-
bojih po 25 steklenic 16 gld. in 100 steklenic po pol bokala
v zabojih po 50 steklenic 11 gld. franco zaboj v Ljubljani.

Manjše število steklenic se ne more naročiti, pač pa se dopošlje, ako kdo želi,
kislec za poskušnjo.

Štefanije studenec je oglene kisline in oglene-kislega natrona najbolj bogata
mineralna voda, je čisto alkaličen studenec in je valed svo-
jih izvanredno dijetenih in zdravilskih lastnostij najizvrstnejši kislec. Z vinom pomešan je Šte-
fanije studenec tako prijetna, hladilna in pozivljajoča pijača in se posebno zaradi tega
priporoča, ker tudi najkislejše vino spremeni v prijetno, ljubko in sladko okusno pijačo. To se
izvrši po posebni ugodni sestavi vode Štefanije studenec, po kateri se vinska kislina
neutralizira, to je uniči. S sadkorjem, limonami (citronami) ali raznim sadnim sokom zmšana je
voda Štefanije studenec prav šampanjeja podobna. Valed velike množine proste oglene
kisline in dvojno oglenih kislih soli, posebno dvojno ogleno-kislega natrona je Štefanije
studenec najboljše namizna pijača, katera se z vsi pravico nvršuje med najboljše kislice
cele Evrope.

Štefanije studenec ima kot zdravilo najboljše uspeh pri katarih žleznih
črev, pri pomanjkanji teka, pri težkočah prebavljanja, pri
zaprtji vode vled prehlajenja, pri zlati žili, pri jetrnih, vrančnih in žolčnih boleznih, pri ble-
dici, popustni mrzlici in pri drugih živčnih afekcijah.

Dobi se ŠTEFANIJE STUDENEC v znanih specerijskih pro-
dajalnicah v Ljubljani in na deželi. (319—6)

Poezije SIMONA GREGORČIČA.

II. zvezek. — Založil Josip Gorup.

Dobivajo se samo pri meni. Broširane po 1 gld.,
s pošto 5 kr. več; elegantno vezane po 1 gld. 60 kr.,
s pošto 5 kr. več. (439—5)

FRAN DEŽMAN,
knjigovez v Ljubljani, Sv. Petra cesta št. 6.

Dober trgovsk pomočnik in pošteno prodajalnično dekle

z dobrimi priporočili (spricčevali) se vsprejemata za trgovino
z mešanim blagom.

(450—1)

Jos. L. Jaschke v Trbovljah.

Malinovec

iz pravih gorskih malin,
ukuban s sladkorjem,
izbornega ukusa, popol-
noma čist, dobiva se

kilo po 56 kr.

v c. kr. lekarni pri

JOSIP WARTO

v Idriji. (452)

Zahvala in priporočilo.

Podpisani zahvaljujem se dosedanjim častitim p. n. gostom in slavnemu
občinstvu za mnogobrojni obisk v gostilni pri gospej Mariji Urbas in na-
znanjem ob enem, da sem svojo gostilno preselil h gospodu

Matiji Milavcu v Gorenjem Logatci.

Priporočam se dosedanjim, kakor tudi novim gostom, zagotavljam jih,
da bodem postregel vedno z dobrim vinom in pivom in izvrstno ku-
hinja. — Tudi sobe za prenočevanje imam na razpolaganje. — Vožnja,
kamor kdo izvoli, oskrbi se ceno.

V Gorenjem Logatci, dne 19. junija 1888.

(432—5)

Daniel Predović.

Za čas stavbe

priporočila

ANDREJA DRUŠKOVIČA

Mestni trg št. 10 trgovina z železnino Mestni trg št. 10

v velikem izboru in po zelo nizki ceni

okove za okna in vrata, storje za štokodiranje, drat
in evice, samokolnice, vezi za zidovje, traverze in
stare železniške šine za oboke, znano najboljši Kam-
niški Portland in Roman cement, sklejni papir (Dach-
pappe) in asfalt za tlak, kakor tudi lepo in močno
narejena štedilna ognjišča in njih posamezne dele.

Pri stavbah, kjer ni vode blizu, neobhodno potrebne
vodnjake za zabijati v zemljo, s katerimi je mogoče v
malo urah in z majhnimi stroški na pravem mestu do
vode priti; ravno tako se tudi dobivajo vsi deli za sko-
pane vodnjake: železne cevi in železoliti gornji stojali,
kakor tudi za lesene cevi mesingaste trombe in ventile
in železne okove. (224—17)

Za poljedelstvo:

Vsake vrste orodja, kakor: lepo in močno narejeni plugi in
plužne, železne in lesene brane in zobovje zanje, motike, lo-
pate, rovnice, krampe i. t. d. Tudi se dobiva zmirom sveži
Dovski mavec (Lengsfelder Gyps) za gnojenje polja.

ZBIRKA DOMAČIH ZDRAVIL,

kakor jih rabi slovenski narod.

S poljudnim opisom človeškega telesa.

Izdal in založil Dragotin Hribar.

Odobril br. Edvard Benedičič, nadzdravnik usmiljenih bratov
v Št. Vidu na Koroškem.

Ta slovenskemu narodu zelo koristna knjižica dobiti je v
„NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani, Gospodske ulice št. 12. —
Stane 40 kr., po pošti 45 kr.

J. & S. KESSLER v BRNU,

Ferdinandove ulice št. 7 sn..

pošiljata proti poštnemu povzetju:

(130—16)

Križasto modno blago za žensko obleko, iz čiste volne, 90 cm. široko, 10 metrov gld. 8.50.	29 vatlov, Domače platno , kos $\frac{3}{4}$ gld. 5.50, — kos $\frac{1}{4}$ gld. 4.20.
Volnen atlas v vseh modnih barvah, 90 cm. širok, 10 metrov gld. 6.50.	30 vatlov, King-tkanina , bolje od platna, kos $\frac{3}{4}$ gld. 7.50, $\frac{1}{4}$ gld. 5.80.
Kašmir v vseh modnih barvah, 90 cm. širok, 10 metrov gld. 4.50.	30 vatlov, ŠIFON , la. širok, kos la. gld. 5.50, lla. gld. 4.50.
BAIGE v najnovejših barvah, 100 cm. širok, 10 metrov gld. 9.50.	29 vatlov, Oxford , najnovejši vzorec, kos la. gld. 6.50, lla. gld. 4.50.
Brokatno blago v vseh barvah, 60 cm. širok, najnovejši dessins, 10 metrov gld. 4.—.	za posteljno prevleko, 29 vatlov, kos la. gld. 6.—, lla. gld. 5.20.
CRETON za žensko obleko, se sme prati, najnovejši vzorec, 70 cm. širok, 10 metrov gld. 2.80.	Canevas 30 vatlov, kos la. gld. 8.50, lla. gld. 5.—.
Trinitnik 60 cm. širok, svetlo- in temno-rujav, 10 metrov la. gld. 3.50, lla. gld. 2.80.	Damastni gradl , 5.—.
Blago za ponočne suknje (tudi za ženske obleke), 60 cm. široko, kri- žasto, 10 metrov gld. 2.50.	platneni, v vseh barvah, 3 komadi $\frac{3}{4}$ gld. 2.—, $\frac{1}{4}$ gld. 1.—.
Pregrinjalna garnitura (2 posteljni in 1 mizno pregrinjalo, iz ripsa gld. 4.50, iz jute gld. 3.50.	Prtiči , 1/4 v kvadratu gld. 1.20. — 6 komadov
Jute-zastor , turški dessins, (2 stranska dela in drupe- rija), komplet, gld. 2.30.	platnene, z esami, gld. 1.50, s kraji
Posobna preproga , jako trajna, 10—11 metrov dolga, — la. gld. 6.—, lla. gld. 3.50.	Rjune , brez šiva, 2 metra dolga, 1 1/2 metra široke, 1 komad gld. 1.50.
Prešita posteljna odeja iz atlasa gld. 8.50, — iz rouge-a gld. 3.—.	iz jute-platna, kompletne, velike, komad la. po gld. 1.40, lla. po 90 kr.
	Predposteljna preproga , najnovejši dessins, iz flanele, 1 par gld. 2.—, iz jute gld. 1.30.

Uzorci

zastonj in franko.

Na novo vrejena

»NARODNA TISKARNA«

v Ljubljani

Gospodske ulice števil. 12.

Priporočila se p. n. gospo-
dom pisateljem, za-
ložnikom in sl. občinstvu za
vsakovrstno izvrševanje tis-
korin po najnovejšem okusu
in najelegantnejši obliki v
raznoverstnih barvah.

V več jako krasnih bar-
vah tiskane

diplome

za častne občane in člane
pa je dobiti samo v

„Narodni Tiskarni“

Gliska knjige, brošu-
rice, časopise, letna
poročila, prospekte, vstop-
nice, dekrate, plakate, va-
bila, vozne liste, mrtvaške
liste, vizitnice, naslovnice,
cenike, imenike, kuverte s
firmo, pobotnice, pravila,
tabele za urade, itd., itd.

Vedno v zalogi
obrazci za posojilnice,
sodnije i. d.

Naročila se izvršujejo
točno, ceno in lično